

- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots samērīguma principa pārkāpums.

Šis princips paredz, ka atbildētājas noteiktajam administratīvajam maksājumam ir jābūt samērīgam ar atbildētājas sniegtajiem pakalpojumiem. Pēc prasītājas domām, salīdzinot administratīvā maksājuma summu EUR 20 700 apmērā ar faktiski sniegtajiem atbildētājas administratīvajiem pakalpojumiem, šis princips nav ievērots.

- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots vispārējā vienlīdzības principa pārkāpums.

Šajā ziņā prasītāja norāda, ka atšķirīgie administratīvie maksājumi atkarībā no uzņēmuma lieluma izraisa arī nepieļaujamu nevienlīdzīgu attieksmi. Turklāt atbildētāja, mainot savu administratīvo praksi, ir pārkāpusi vienlīdzības principu, jo atbildētājas attieksme pret prasītāju ir atšķirīga salīdzinājumā ar citiem reģistrētiem uzņēmumiem, kuriem atbildētāja arī pēc reģistrācijas numura saņemšanas ir devusi iespēju pielāgot uzņēmuma lielumu, lai tādējādi izvairītos no administratīvā maksājuma maksāšanas.

- 4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots tiesiskās noteiktības principa un tiesību uz labu pārvaldību pārkāpums.

Lai gan atbildētāja ir atzinusi, ka reģistrēšanas praksē ir grūti noteikt uzņēmuma lielumu, tā pretēji tiesībām uz labu pārvaldību nav sniegusi prasītājai iespēju koriģēt rādītājus, lai izvairītos no administratīvā maksājuma maksāšanas.

- 5) Ar piekto pamatu tiek apgalvota nepieļaujama likumdošanas pilnvaru deleģēšana atbildētājai.

Ar Regulas Nr. 340/2008 13. panta 4. punktu atbildētāja tiek pilnvarota iekasēt administratīvo maksājumu, bet regulā nav noteikta maksājuma iekasēšanas kārtība, it īpaši, maksājuma apmēra robežas. Prasītāja uzskata, ka tā ir nepieļaujama likumdošanas pilnvaru deleģēšana atbildētājai.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH), un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV L 296, 1. lpp.).

(²) Komisijas 2008. gada 16. aprīļa Regula (EK) Nr. 340/2008 par maksājumiem Eiropas Ķīmikāliju aģentūrai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH) (OV L 107, 17.04.2008., 6. lpp.).

Prasība, kas celta 2012. gada 17. aprīlī — Khwanda/Padome

(Lieta T-178/12)

(2012/C 174/45)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Mahran Khwanda (Damaska, Sīrija) (pārstāvji — S. Jeffrey un S. Ashley, Solicitors, D. Wyatt, QC, un R. Blakeley, Barrister)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Padomes 2012. gada 23. janvāra Īstenošanas lēmuma 2012/37/KĀDP, ar ko īsteno Lēmumu 2011/782/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Sīriju (OV L 19, 33. lpp.), pielikuma 22. punktu, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;

— atcelt Padomes 2012. gada 23. janvāra Īstenošanas regulas (ES) Nr. 55/2012, ar ko īsteno Regulas (ES) Nr. 36/2012 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Sīrijā 33. panta 1. punktu (OV L 19, 6. lpp.), pielikuma 22. punktu, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;

— atzīt, ka Padomes Lēmuma 2011/782/KĀDP (¹) 18. panta 1. punkts un 19. panta 1. punkts nav piemērojams prasītājam;

— atzīt, ka Padomes Regulas (ES) Nr. 36/2012 (²) 14. panta 1. punkts un 15. panta 1. punkts nav piemērojams prasītājam;

— atzīt, ka Padomes Lēmuma 2012/37/KĀDP pielikuma 22. punkta un Padomes Regulas (ES) Nr. 55/2012 pielikuma 22. punkta atcelšanai ir tūlītējas sekas un

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka

— prasītāja gadījumā nav ievēroti pamatkritēriji, pēc kuriem tika izraudzītas personas, kurām piemērot apstrīdētos pasākumus, jo nav nekāda juridiska vai faktiska pamata viņa izraudzīšanai, un Padome šajā ziņā ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā; turklāt Padome prasītāju izraudzījās, pamatojoties uz nepietiekamiem pierādījumiem;

— prasītājs iesniedza uzticamus pierādījumus sava lūguma pamatošanai un viņš faktiski ir veicis aktīvu darbību, lai novērstu to, ka valdību atbalstošo grupējumu locekļi piekļūst *Kadmous Transport* piederošajam autobusu parkam. Savukārt Padome nav iesniegusi pietiekamus pierādījumus, lai apstrīdētu šos apgalvojumus.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka

— prasītāja izraudzīšanās ir notikusi, pārkāpjot viņa cilvēktiesības un pamatbrīvības, tostarp viņa tiesības uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību un tiesības uz īpašumu, un/vai pārkāpjot samērīguma principu.

3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka

— Padome katrā ziņā ir pārkāpusi procesuālās prasības: a) individuāli informēt prasītāju par viņa izraudzīšanos; b) norādīt atbilstošus un pietiekamus iemeslus viņa iekļaušanai sarakstā; c) ievērot viņa tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.

⁽¹⁾ OV L 319, 56. lpp.

⁽²⁾ OV L 16, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2012. gada 26. aprīlī — *Bateni*/Padome

(Lieta T-181/12)

(2012/C 174/46)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Naser Bateni* (Hamburga, Vācija) (pārstāvji — *J. Kienzle* un *M. Schlingmann, Rechtsanwälte*)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Padomes 2012. gada 23. marta Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu un Regulas (ES) Nr. 961/2010 atcelšanu tiktāl, ciktāl tā skar prasītāju;

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, it īpaši tos, kas radušies prasītājam.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots prasītāja tiesību uz aizstāvību pārkāpums.

— Padome esot pārkāpusi prasītāja tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un it īpaši nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu par prasītāja iekļaušanu apstrīdētās regulas IX pielikumā;

— Padome esot pārkāpusi prasītāja tiesības tikt uzklašātam, jo tā prasītājam nav paredzējusi apstrīdētās regulas 46. panta 3. un 4. punktā paredzēto iespēju paust viedokli par iekļaušanu sankciju sarakstā un tādējādi mudināt Padomi veikt atkārtotu pārbaudi.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka trūkst pamata, lai prasītāju iekļautu sankciju sarakstos.

— Padomes norādītie iemesli, kas saistīti ar prasītāja iekļaušanu sankciju sarakstos, neļauj identificēt juridisko pamatojumu, uz kuru Padome tieši balstās.

— Darbība, kuru prasītājs veica tikai līdz 2008. gada martam, nevar pamatot tā iekļaušanu sankciju sarakstos 2011. gada decembrī.

— Prasītāja darbība *Hanseatic Trade Trust & Shipping (HTTS) GmbH* direktora amatā neattiecināma tā iekļaušanu sankciju sarakstos, it īpaši tādēļ, ka Eiropas Savienības Tiesa ir atcēlusi Regulu (ES) Nr. 961/2010 ⁽¹⁾ tiktāl, ciktāl tā attiecas uz prasītāju.

— Tas vien, ka prasītājs ir bijis saskaņā ar Anglijas tiesībām dibinātas sabiedrības direktors, kuras darbība tostarp ir izbeigusies, nekādā ziņā nevar būt pamats secinājumam, ka pastāv apstrīdētās regulas 23. panta 2. punktā minētie iemesli prasītāja iekļaušanai sankciju sarakstos.

3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots prasītāja pamattiesību uz īpašumu pārkāpums.

— Prasītāja iekļaušana sankciju sarakstos ir nepamatota iejaukšanās tā pamattiesībās uz īpašumu, jo prasītājs, pamatojoties uz nepietiekamu Padomes pamatojumu, nav varējis saprast, kādu iemeslu dēļ viņš ir ticis iekļauts to personu sarakstā, kuras skar sankcijas.

— Prasītāja iekļaušana sankciju sarakstos acīmredzami nav piemērota tā mērķa sasniegšanai, kam kalpo apstrīdētā regula, un turklāt ir nesamērīga iejaukšanās tā tiesībās uz īpašumu.

⁽¹⁾ Padomes 2010. gada 25. oktobra Regula (ES) Nr. 961/2010, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Regulu (EK) Nr. 423/2007 (OV L 281, 1. lpp.).